

Sygn. akt I.Ca 522/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2019r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Joanna Walczuk
Sędziowie:	SSO Alicja Wiśniewska (spr.) SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Wioletta Mierzejewska

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2019 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki J. S. od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 15 listopada 2018 roku, sygn. akt I C 94/18

I. Oddała apelację;

II. Zasądza od powódki J. S. na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu przed Sądem II instancji.

SSO Alicja Wiśniewska SSO Joanna Walczuk SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz

Sygn. akt I. Ca 522/18

UZASADNIENIE

Powódka J. S. wystąpiła przeciwko pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w W. z roszczeniem o podwyższenie renty ustalonej prawomocnym wyrokiem sądu Okręgowego w Suwałkach, w sprawie I Ca 100/14, na kwotę 2.500zł miesięcznie do kwoty 3.300zł miesięcznie, poczynwszy od 1 grudnia 2017r. oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż od czasu poprzedniego ustalenia wysokości renty minęły 4 lata, a w tym czasie jej sytuacja osobista, życiowa, rodzinna i majątkowa uległy pogorszeniu i uzyskiwana obecnie od pozwanego renta w wysokości 2.500zł miesięcznie nie pokrywa zwiększonych potrzeb i kosztów ponoszonych przez powódkę. Miesięczne koszty utrzymania samego domu wynoszą obecnie średnio kwotę 2.500,00 zł, na co składa się koszt: energii elektrycznej ok. 213,00 zł, wywozu śmieci ok. 34,00 zł, opłaty za wodę i ścieki ok. 120,00 zł, ubezpieczenie

domu ok. 17,00 zł, opału ok. 300,00 zł, serwisowania przewodów kominowych ok. 15,00 zł, remontu ok. 1200,00 zł, wymiany i serwisowania wyposażenia domu ok. 365,00 zł, podatków ok. 67,00 zł. Ponadto dom powódki jest ogrzewany za pomocą oleju opałowego oraz węgla, a w sezonie grzewczym powódka zużywa średnio ok. 3,5 tony węgla oraz ok. 300 litów oleju opałowego. Tymczasem ceny paliw na przestrzeni ostatnich czterech lat znacząco wzrosły. Dom powódki ujawnia również istotne zużycie. W szczególności remontu wymaga dach i orynnowanie, a także elewacja budynku. W najbliższym czasie dobiegnie końca okres eksploatacji 15 letniego już pieca centralnego ogrzewania. Powódka nadal nie ma możliwości zarobkowych ze względu na utrzymujący się zły stan zdrowia, który nawet się pogorszył, w szczególności wskutek tego, że jeszcze bardziej rozwinęła się paradontoza, a wszystko to prowadzi w rezultacie do tego, że nie jest w stanie pracować również poza swoim zawodem. De facto w dniu 29.06.2017 r. powódka zawarła umowę o pracę na okres próbny na trzy miesiące, jednakże pracodawca wraz z końcem okresu, na który umowa została zawarta, odmówił przedłużenia umowy na czas nieokreślony, nie podając przyczyn. Ponadto w chwili obecnej sama musi ponosić koszty utrzymania domu, zwiększone o 750,00 zł miesięcznie, bowiem jej dwie córki, w związku z podjęciem nauki na studiach w W., wyprowadziły się z domu w A. i nie partycypują jak poprzednio ze swoich rent w kosztach utrzymania i remontu domu. Jednakże niezależnie od liczby domowników, dom będzie w takim samym stopniu utrzymywany, ubezpieczony, tak samo opodatkowany, opodatkowany oraz takie same będą wydatki na ogrzewanie czy remont. Ponadto stale wzrastają wydatki związane z życiem codziennym, które obecnie wynoszą miesięcznie kwotę ok. 1.600,00 zł. Na wzrost kosztów utrzymania powódki wpływ mają również wyższe o 200 zł koszty eksploatacji samochodu. Jednocześnie od daty ostatniego wyrokowania zmieniły się też stosunki dotyczące wzrostu wysokości dochodu, jaki osiągnąłby jej zmarły mąż, bo powszechnie wiadomym jest, że dochód pracowników wykonujących usługi leśne, jaki to mąż powódki osiągał, znacznie wzrósł. Z tych wszystkich względów dochodzone przez powódkę podwyższenie miesięcznej renty z obecnej do kwoty 3.300,00 zł (ok. 10% dochodów męża) jest w pełni uzasadnione i konieczne.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości, z zasądzeniem od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska argumentował, że w niniejszej sprawie nie występują nowe okoliczności uzasadniające modyfikację wysokości renty, w trybie art. 907 § 2 k.c. Kwestie podnoszone przez powódkę, tj. opuszczenie domu przez córkę, wzrost kosztów utrzymania domu, pojazdu, opału i leczenia, były już brane pod uwagę przez Sąd Okręgowy w Suwałkach w sprawie o sygn. akt I Ca 100/14, który podwyższył rentę do obecnej kwoty 2.500,00 zł miesięcznie. Sądy w poprzednich sprawach wypowiedziały się też, co do opinii biegłej sądowej z zakresu rachunkowości wydanej w sprawie o sygn. akt I C 98/09. Ponadto załączona do pozwu dokumentacja nie potwierdza faktu niezdolności powódki do podjęcia pracy zarobkowej.

Wyrokiem z dnia 15 listopada 2018r., w sprawie sygn. akt I. C. 94/18 Sąd Rejonowy w Augustowie oddalił powództwo i zasądził od powódki J. S. na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 1817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i prawne.

W dniu 04 stycznia 1998r. w wyniku wypadku drogowego śmierć poniósł mąż powódki R. S.. Sąd Apelacyjny w Białymstoku, na skutek apelacji I A Ca 372/00 zasądził na rzecz powódki J. S. rentę w wysokości 300,00 zł. Następnie ugodą z 04.04.2003r. w sprawie o sygn. akt I C 40/03 Sądu Rejonowego w Augustowie pozwany zobowiązał się do zapłaty tytułem podwyższonej renty na rzecz powódki kwot po 380,00 zł miesięcznie, a następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 05.12.2006 r. w sprawie o sygn. akt I C 106/06, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 13.03.2007 r. w sprawie o sygn. akt I Ca 28/07 renta ta została podwyższona do kwoty 1.000 zł miesięcznie. Dalej wyrokiem Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 01.09.2010 r. w sprawie o sygn. akt I C 98/09 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 24.11.2010 r. w sprawie o sygn. akt I Ca 206/10 renta została podwyższona z kwoty 1.000,00 zł do kwoty 2.000,00 zł miesięcznie. Następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 31.01.2014 r. w sprawie o sygn. akt I C 504/13, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 30.04.2014 r. w sprawie o sygn. akt I Ca 100/14 renta ta podwyższona została z kwoty 2.000,00 zł do kwoty 2.500,00 zł miesięcznie. Kolejnym wyrokiem tut. Sądu z dnia 29.07.2016 r. w sprawie o sygn.

akt I C 377/16, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 28.09.2016 r. w sprawie o sygn. akt I Ca 404/16 renta ta została utrzymana na dotychczasowym poziomie, tj. w wysokości 2.500,00 zł miesięcznie, bowiem Sąd oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

Na podstawie opinii biegłej sądowej z zakresu psychiatrii M. B., Sąd Rejonowy ustalił, iż schorzenia, na które cierpi powódka, tj. zaburzenia depresyjno-lękowe mieszane, okresowo ograniczają pod względem psychiatrycznym zdolność wykonywania przez powódkę pracy zarobkowej. Występują objawy z kręgu zaburzeń depresyjnych, lękowych. Nasilają się szczególnie w okresach, kiedy w życiu powódki pojawiają się dodatkowe czynniki stresogenne. Objawy te nie mają stałego nasilenia, okresowo ulegają znacznej redukcji, a nawet ustępują. Nie jest możliwe podanie, w jakim wymiarze, gdyż jest to zmienne. W 2017 r. powódka nie zgłaszała się na wizyty do psychiatry, podawała, że czuła się dobrze, kupiła mieszkanie córkom w W. i je urządziła, przestała brać nawet leki. Natomiast w styczniu 2018 r. poczuła się gorzej, ponownie zaczęła leczyć się i przyjmować leki. Ale to pogorszenie nie było na tyle istotne, gdyż nadal zajmuje się kwaterami prywatnymi, ma trzy pokoje. Powódka deklaruje, iż dodatkowy stres negatywnie wpływa na jej stan zdrowia psychicznego. Natomiast biegły z zakresu (...) ustalił, iż rozpoznany u powódki zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i podejrzenie zespołu cieśni kanału nadgarstka prawego, nie stanowią przeciwwskazań do podjęcia każdej pracy zarobkowej.

Uwzględniając powyższe ustalenia Sąd Rejonowy uznał, iż nie zachodzą w sprawie okoliczności określone w art. 907 § 2 kc uzasadniające zmianę wysokości renty wypłacanej powódce.

Sąd Rejonowy wskazał, iż analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż od czasu ustalenia renty należnej powódce na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 30.04.2014 r., sygn. akt I Ca 100/14, nie nastąpiła zmiana stosunków, usprawiedliwiająca jej żądanie o podwyższenie renty. Podkreślić należy, iż w kwietniu 2016 r. powódka złożyła pozew o podwyższenie renty z kwoty 2.500,00 zł do kwoty 3.300,00 zł, uzasadniając wzrostem miesięcznych kosztów utrzymania, które wynikały z faktu opuszczenia domu przez córkę K. i konieczności ponoszenia kosztów utrzymania domu – wzrost o 750,00 zł miesięcznie, wzrost kosztów utrzymania pojazdu – ok. 200,00 zł miesięcznie, wzrost kosztów opału – ok. 200,00 zł miesięcznie oraz wzrost kosztów leczenia – ok. 100,00 zł. Sąd Okręgowy w Suwałkach w sprawie o sygn. akt I Ca 404/16 nie uznał twierdzeń powódki dotyczących wzrostu kosztów utrzymania domu, nie zgodził się też z powódką, że wzrosły miesięczne koszty eksploatacji samochodu i opału. Zdaniem Sądu Okręgowego analiza rachunków wskazuje nawet na spadek wydatków na pojazd. Podobnie Sąd ocenił koszty związane z opałem wskazując, iż zarówno cena 1 tony węgla, jak i 1 litra oleju opałowego uległa zmniejszeniu. W przedmiotowej sprawie powódka ponownie wystąpiła z pozwem o podwyższenie renty z kwoty 2.500,00 zł do kwoty 3.300,00 zł, uzasadniając swoje stanowisko takimi samymi okolicznościami, jak w poprzedniej sprawie będącej przedmiotem rozpoznawania przez Sąd Rejonowy w Augustowie, a następnie przez Sąd Okręgowy w Suwałkach. Podkreślić należy, iż powódka już w 2013 r. powoływała się na fakt wyprowadzenia się córki z domu i wzrost kosztów utrzymania o 750 zł miesięcznie. Sąd Okręgowy w Suwałkach uzasadniając wyrok o sygn. akt I Ca 404/16 wskazał, że podziela pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy w Suwałkach w sprawie I Ca 100/14, który stwierdził, iż „to od osoby uprawnionej do renty zależy, na jaki cel przekaże pieniądze. Cel ten musi mieścić się w zakresie jej potrzeb, a nie innych osób”. Sąd ten ustalił, że powódka i jej córki są współwłaścicielami domu jednorodzinnego i zobowiązane są wspólnie partycypować w kosztach utrzymania domu. Po wyprowadzce córki w sposób naturalny uległy zmniejszeniu wydatki związane z opłatami za energię elektryczną, wodę i ścieki, wywóz śmieci. Sąd ten nie uznał twierdzeń powódki dotyczących wzrostu kosztów utrzymania domu o 750 zł. Podkreślić należy, iż w przedmiotowej sprawie argumenty te są aktualne również na chwilę obecną. Jak sama powódka wskazała na rozprawie, w okresie letnim wynajmuje dwa pokoje, z czego uzyskuje dochód w wysokości 5.000,00 zł. Zdaniem Sądu Rejonowego, uzyskiwana kwota z wynajmu pokoi z pewnością może również zaspokoić okresowe prace remontowe domu.

Zdaniem Sądu Rejonowego, nie sposób zgodzić się z powódką, iż koszty eksploatacji samochodu, od ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość renty, wzrosły o kwotę ok. 200,00 zł miesięcznie. W aktach sprawy o sygn. akt I C 504/13 znajdują się dokumenty dotyczące naprawy samochodu potwierdzające wydatki z tego tytułu na kwotę ok. 2.818,00 zł. Natomiast dokumenty z naprawy samochodu przedstawione przez powódkę w 2016 r., które były przedmiotem oceny w poprzednim procesie, opiewają na kwotę ok. 2.240,00 zł. Tymczasem faktury i rachunki złożone

przez powódkę w niniejszej sprawie z 2017 roku potwierdzają wydatki z tego tytułu jedynie w wysokości kilkuset złotych, a w 2018 zł w wysokości

1.870,00 zł. Zatem niewątpliwe koszty związane z pojazdem nie tylko nie wzrosły o kwotę 200,00 zł miesięcznie, jak twierdzi powódka, ale nawet zmalały. Wskazać również należy, iż do pozwu z 2013 roku powódka dołączyła paragon fiskalny z dnia 20.10.2012 r. na zakup 1 tony węgla na kwotę 930,00 zł oraz paragon fiskalny z dnia 09.0.12013 r. na zakup 1 tony węgla na kwotę 920,00 zł. Sąd Okręgowy w Suwałkach podwyższając rentę z kwoty 2.000,00 zł do kwoty 2.500,00 zł wziął pod uwagę tę okoliczność. W przedmiotowej sprawie powódka załączyła do akt paragon fiskalny z dnia 09.09.2017 na zakup 2 ton węgla za kwotę 1.760,00 zł, tj. 880,00 zł za 1 tonę. Następnie przedstawiła paragon fiskalny z dnia 30.12.2017 r. na zakup 1 tony węgla na kwotę 950,00 zł i z dnia 26.02.2018 r. za 1 tonę węgla w kwocie 940,00 zł, jednocześnie nie przedstawiając dowodów zakupu oleju opałowego. Zatem w ogólnym rozrachunku stwierdzić należy, iż koszty opału nie wzrosły o kwotę 100,00 zł miesięcznie (1.200,00 zł rocznie).

Dalej Sąd Rejonowy podkreślił że, przedstawiona obecnie przez powódkę dokumentacja nie potwierdza istnienia nowych chorób i związanego z tym wzrostu kosztów leczenia. Powódka w toku poprzedniego procesu powoływała się na te same choroby i zaburzenia zdrowotne. Sąd Okręgowy w Suwałkach przy rozpoznawaniu poprzednich spraw, wziął pod uwagę stan zdrowia powódki i związane z tym koszty.

W tych wszystkich okolicznościach, zdaniem Sądu Rejonowego, powódka nie przedstawiła nowych okoliczności uzasadniających podwyższenie wysokości renty. Kwestie podnoszone przez powódkę, tj. opuszczanie domu przez córkę, wzrost kosztów utrzymania domu, pojazdu, opału i leczenia, były już brane pod uwagę przez Sąd Okręgowy w Suwałkach w sprawie o sygn. akt I Ca 100/14, który podwyższył rentę do kwoty 2.500,00 zł. Podkreślenia wymaga fakt, iż biegły sądowy stwierdził, że nie ma przeciwwskazań do podjęcia przez powódkę każdej pracy zarobkowej. Nota bene, jak powódka sama wskazała, wybiera się do Niemiec w celu podjęcia pracy zarobkowej, co z pewnością poprawi jej sytuację majątkową. We wrześniu 2014 r. powódka zakupiła mieszkanie w W., zatem opłacanie kredytu zaciągniętego na ten cel w wysokości 500,00 zł miesięcznie, niewątpliwie świadczy o tym, iż jej sytuacja majątkowa pozwala na dodatkowe wydatki. Wskazać również należy, iż obecnie przez Sądem Okręgowym w Suwałkach toczy się sprawa o sygn. akt I C 1007/17 o odszkodowanie, w której powódka domaga się zasądzenie od pozwanego kwoty 167.000,00 zł, zatem przy uwzględnieniu roszczeń powódki niewątpliwie poprawi się jej stan majątkowy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Rejonowy uznał, iż po stronie powódki nie doszło do zmiany jej sytuacji majątkowej czy rodzinnej, co uzasadniałoby modyfikację wysokości należnej powódce renty i na podstawie wyżej wskazanych przepisów powództwo oddalił (pkt I wyroku).

O kosztach procesu, orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1667 zm.), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, uwzględniając fakt, iż strona powodowa przegrała proces w całości.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła powódka J. S., zarzucając Sądowi Rejonowemu:

1) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że okresowo uzyskiwana przez powódkę kwota 5000 zł z tytułu najmu okazjonalnego zaspakaja okresowe prace remontowe domu, w sytuacji gdy wiedza powszechna i doświadczenie życiowe wskazuje, że kwota ta może pokrywać co najwyżej drobne, punktowe prace konserwatorskie. Remont domu (np. dachu czy elewacji budynku) to wydatek kilku lub kilkunastokrotnie wyższy;

2) naruszenie art.233§1 k.p.c. poprzez błędną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego – dowodu z dokumentów oraz przesłuchania stron i dowolne (sprzeczne również z zasadami logiki i doświadczenia życiowego) ustalenie, że sytuacja majątkowa powódki po upływie ponad 4 lat od ostatniego wyroku podwyższającego świadczenie się nie zmieniła, w sytuacji gdy w życiu powódki od ostatniego wyrokowania pojawiły się nowe koszty i zobowiązania, a dotychczasowe obowiązki zwiększyły się, powstała również konieczność poniesienia nowych wydatków, których ze względu na sytuację majątkową powódka nie jest w stanie ponieść;

3) naruszenie art. 322 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji gdy ściśle udowodnienie roszczenia powódki jest niemożliwe, w szczególności w zakresie nowych wydatków, których ze względu na sytuację majątkową powódka nie jest w stanie ponieść, co uniemożliwia jednocześnie udowodnienie zwiększenia wysokości uzasadnionych potrzeb, a tym samym zasadności powództwa;

4) art. 907§2 k.c. poprzez błędną interpretację pojęcia „zmiany stosunków” i przyjęcie, że renta może zostać zmieniona tylko w sytuacji drastycznej zmiany sytuacji majątkowej powódki, że na sytuację majątkową powódki wpływa służące jej roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia oraz, że samo złożenie pozwu o zapłatę z tytułu zadośćuczynienia wpływa na sytuację majątkową powódki, co uzasadnia przyjęcie, iż w życiu powódki nie doszło do zmiany stosunków.

Wskazując na powyższe apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa zgodnie z żądaniem pozwu oraz dopuszczenia dowodów zawnioskowanych w apelacji. Domagała się również zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów procesu wywołanych wywiezioną apelacją.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu przed Sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki nie zasługiwała na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń w sprawie niniejszej, a żądanie powódki rozpoznał w oparciu o prawidłową podstawę prawną, należycie i właściwie zinterpretowaną. Tak ustalenia jak i zważenia Sądu Rejonowego Sąd II instancji w pełni podziela, akceptuje i przyjmuje za własne.

Sąd Rejonowy rozpoznając sprawę zgromadził materiał dowodowy w zgodzie z wnioskami stron, na który powołał się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, a następnie w oparciu o te dowody dokonał oceny zgłoszonego roszczenia nie naruszając reguł określonych przepisami kodeksu postępowania cywilnego.

Zauważyć trzeba, że wykazanie przez stronę, iż Sąd naruszył art. 233 § 1 k.p.c. oraz że fakt ten mógł mieć istotny wpływ na wynik sprawy, nie może być zastąpione odmienną subiektywną interpretacją dowodów zebranych w sprawie, chyba że strona jednocześnie wykaże, iż ocena dowodów przyjęta przez Sąd za podstawę rozstrzygnięcia przekracza granice swobodnej oceny dowodów (por. wyrok SN z dnia 10.04.2000 r., V CKN 17/00, OSNC rok 2000, nr 10, poz. 189). Przepis art. 233§1 k.p.c. przyznaje sądowi swobodę w ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a zarzut naruszenia tego uprawnienia tylko wtedy może być uznany za usprawiedliwiony, jeżeli sąd zaprezentuje rozumowanie sprzeczne z regułami logiki, zasadami wiedzy, bądź z doświadczeniem życiowym. Nie może budzić wątpliwości, że Sąd I Instancji ma jedynie obowiązek wyprowadzenia z zebranego w sprawie materiału dowodowego wniosków logicznie prawidłowych. Reguła ta, współokreślająca granice swobodnej oceny dowodów, nie będzie zachowana (a tym samym dokonana przez Sąd ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie znajdzie się pod ochroną zasady swobodnej oceny materiału dowodowego) jedynie wówczas, gdy wnioski wyprowadzone przez Sąd przy ocenie dowodów nie układają się w logiczną całość zgodną z doświadczeniem życiowym, lecz pozostają ze sobą w sprzeczności, a także, gdy nie istnieje logiczne powiązanie wniosków z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym (por. wyrok SN z dnia 09.12.2009 r., IV CSK 290/09).

W realiach niniejszej sprawy Sąd I instancji w pełni sprostął ciężącym na nim powinnościom, a kwestionowanie w powyższym zakresie dokonanej przez Sąd oceny dowodów przez skarżącą polega jedynie na zaprezentowaniu własnych, korzystnych dla niej ustaleń stanu faktycznego, dokonanych na podstawie własnej, korzystnej dla skarżącej oceny materiału dowodowego. Ocena dowodów przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia mogłaby być skutecznie podważona w postępowaniu odwoławczym tylko wówczas, gdyby apelująca wykazała, że zawiera ono błędy logiczne, wewnętrzne sprzeczności lub jest niepełna. Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny

dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne.

Sąd Rejonowy nie dopuścił się również przypisywanego mu uchybienia w postaci naruszenia art.907§2 k.c.

W myśl art.907§ 2k.c. jeżeli obowiązek płacenia renty wynika z ustawy, każda ze stron może w razie zmiany stosunków żądać zmiany wysokości lub czasu trwania, chociażby wysokość renty i czas jej trwania były ustalone w orzeczeniu sądowym lub w umowie.

Podstawową przesłanką realizacji żądania zmiany świadczenia rentowego z art. 907 § 2 k.c. jest zatem zmiana stosunków; dotyczy to w równej mierze sytuacji majątkowej, jak i osobistej stron tego stosunku. Zmiana ta musi wystąpić już po powstaniu obowiązku płacenia renty.

Powódka roszczenie swoje uzasadniała wzrostem miesięcznych kosztów utrzymania, które wynikały z faktu opuszczenia domu przez córkę K. i konieczność ponoszenia kosztów utrzymania domu (wzrost o 750 zł miesięcznie), wzrost kosztów utrzymania pojazdu (o około 200 zł miesięcznie), wzrost kosztów opału (o około 100 zł miesięcznie) oraz wzrost kosztów leczenia (o około 100 zł miesięcznie). Podkreślenia wymaga, iż takie okoliczności były podnoszone przez powódkę w poprzednim procesie o podwyższenie renty i zostały poddane ocenie Sądu Okręgowego w Suwałkach, który podwyższył rentę należną powódce do kwoty 2500 zł.

Jak chodzi o wzrost kosztów utrzymania domu o kwotę 750 zł, to zdaniem Sądu Okręgowego powódka nie udowodniła, iż miesięczne koszty utrzymania domu wzrosły o kwotę 750 zł w związku z wyprowadzką z domu jej córki. Podkreślenia wymaga, iż zmniejszenie liczby mieszkańców wiąże się ze spadkiem wydatków na media (woda, energia elektryczna, wywóz śmieci), a tym samym koszty ponoszone z tego tytułu w związku z wyprowadzką córki zmalały a nie wzrosły. Odnosząc się do wydatków związanych z eksploatacją nieruchomości, co w apelacji podnosiła powódka, wskazać należy, iż powódka pomija fakt, że nie jest jedynym właścicielem nieruchomości. Skoro nieruchomość zajmowana przez powódkę stanowi współwłasność jej i córek, współwłaściciele są zobowiązani do partycypowania w kosztach jej utrzymania stosownie do swojego udziału. Ponadto powódka przyznała, iż od pewnego czasu czerpie dochody (około 5000 zł) z tytułu wynajmu części w/w nieruchomości, która to kwota również może być spożytkowana na koszty planowanych przez nią remontów budynku mieszkalnego. Nie można przy tym pominąć faktu, iż prace remontowe w postaci wymiany dachu czy odnowienia elewacji mimo, że kosztowne nie są powtarzane rokrocznie, lecz są to inwestycje na wiele lat.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy dokonał również prawidłowej oceny dowodów dotyczących rzekomego wzrostu wydatków powódki na eksploatację samochodu, na ogrzanie domu czy też kosztów jej leczenia.

Z analizy przedstawionej przez Sąd Rejonowy, a opartej na dokumentach złożonych przez powódkę, wynika iż w sprawie o sygn. akt I C 504/13 Sądu Rejonowego w Augustowie powódka przedstawiła dokumenty dotyczące naprawy samochodu na kwotę ok. 2 818 zł. Natomiast dokumenty z naprawy samochodu przedstawione przez powódkę w 2016 r., które były przedmiotem oceny w sprawie o sygn. akt I C 377/16, opiewają na kwotę ok. 2 240 zł. Tymczasem faktury i rachunki złożone przez powódkę w niniejszej sprawie z 2017 roku potwierdzają wydatki z tego tytułu jedynie w wysokości kilkuset złotych, a w 2018 zł w wysokości

1 870 zł. Zatem słuszna jest konstatacja Sądu Rejonowego, iż koszty związane z pojazdem nie tylko nie wzrosły o kwotę 200 zł miesięcznie ale nawet zmalały. Odnośnie cen węgla, to dokonana przez Sąd Rejonowy analiza również nie wykazuje na wzrost wydatków związanych z ogrzaniem domu. Według niekwestionowanych wyliczeń Sądu Rejonowego ceny węgla za tonę na przestrzeni lat kształtowały się następująco: październik 2012 roku - 930 zł, styczeń 2013 roku - 920 zł, wrzesień 2017 roku - 880 zł, grudzień 2017 roku – 950 zł, luty 2018 roku – 940 zł, co oznacza, iż od daty przyznania powódce renty na poziomie 2 500 zł koszty opału nie wzrosły.

Nie sposób również zgodzić się z twierdzeniami powódki w zakresie wzrostu kosztów jej leczenia. Już bowiem w roku 2015 powódka powoływała się na wydatki na ten cel w kwocie 2 150 zł. Podkreślić jednakże trzeba, iż potrzeby powódki związane z odpłatnym leczeniem również były brane pod uwagę przez Sąd Okręgowy, w sprawie sygn. akt I. Ca. 100/14,

który dysponował materiałem dowodowym potwierdzającym, iż powódka w związku z leczeniem stomatologicznym ponosiła wydatki w kwocie 100 zł miesięcznie i uwzględnił tę okoliczność przy ustalaniu renty na poziomie 2 500 zł miesięcznie.

Dokonując oceny roszczenia zgłoszonego przez powódkę nie sposób pominąć okoliczność, iż jej sytuacja materialna ulega poprawie w związku z powzięciem pracy sezonowej za granicą. Na rozprawie apelacyjnej powódka przyznała, iż po raz drugi wyjeżdża do pracy za granicę, a za sześć tygodni pracy może zarobić około 12 000 zł.

Uwzględniając wszystko powyższe Sąd Okręgowy uznał, iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zgłoszonego przez powódkę roszczenia i stwierdzić, iż po stronie powódki nie doszło do zmiany sytuacji majątkowej czy rodzinnej co uzasadniałoby modyfikację wysokości należnej powódce renty, dlatego też na podstawie art.385 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił apelację i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

Ponieważ powódka przegrała proces przed Sądem II instancji, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 98 k.p.c. jest zobowiązana zwrócić pozwanemu poniesione koszty zastępstwa procesowego. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił na podstawie § 2 pkt 4 w zw. z §10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 ze zm.).

SSO Joanna Walczuk SSO Alicja Wiśniewska SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz